

prima instanță: Judecătoria Strășeni – D. Mîrzenco

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, I. Muruianu și V. Efros

Î N C H E I E R E

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
judecători

Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și avocatul Denis Grecu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului împotriva societății cu răspundere limitată „Garant Prest” cu privire la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare, încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, prin care s-a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Garant Prest”, s-a casat hotărârea suplimentară a Judecătoriei Strășeni din 24 octombrie 2017 și s-a emis în această parte hotărâre nouă de respingere a pretenției cu privire la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare

c o n s t a t ă :

La 14 decembrie 2015 Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Garant Prest” cu privire la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare, încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului a indicat că la 08 octombrie 2014 în calitate de cumpărător a încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” contract de vânzare-cumpărare, prin care pârâtul s-a obligat să-i vândă inventar moale (adult diaper - produse scutece) în cantitate de 762 bucăți.

În baza contractului încheiat s-a obligat să achite suma de 164 294,84 lei în termen de 30 zile după livrarea mărfii, iar vânzătorul s-a obligat să livreze bunurile în termen de 5 zile de la data cererii.

Potrivit clauzelor contractului au stabilit considerarea livrării bunurilor la data perfectării facturilor fiscale și recepționării de către cumpărător, iar data valabilității contractului a fost stabilită până la 15 decembrie 2014.

Având stringentă necesitate de marfă, la solicitarea pârâtului, anticipat livrării produselor, a transferat integral plata pentru marfă, dovada servind ordinul de plată nr. 557 din 28 noiembrie 2014 în sumă de 164 294,82 lei.

A concretizat că a solicitat în nenumărate rânduri pârâtului executarea prevederilor contractuale de livrare a mărfii, solicitări care au rămas fără satisfacere și în rezultat la 01 septembrie 2015 a expediat pârâtului avertizare, însă această cerere a rămas fără răspuns.

A subliniat că la 07 octombrie 2015 a adresat pârâtului cerere prealabilă cu privire la executarea prevederilor contractuale sau returnarea banilor, însă la fel nu a primit răspuns.

Consideră că contractul de vânzare-cumpărare urmează a fi reziliat, având în vedere că potrivit pct. 2.1. și 2.3. din contract, vânzătorul-prestatorul este obligat să livreze bunurile în 5 zile lucrătoare de la data cererii, fapt neexecutat de către pârât la nenumăratele cereri, iar conform pct. 11.6, contractul este valabil până la 15 decembrie 2014.

Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului cere rezilierea contractului nr.28 din 08 octombrie 2014 privind vânzarea –cumpărarea de inventar moale (adult diaper – produse scutece); încasarea din contul societății cu răspundere limitată „Garant Prest” a sumei de 164 294,84 lei, a penalității în mărime de 8 214,74 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 12 187,07 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei (f.d. 1-4, vol. I).

Avocatul Gavriluc Ion, împuternicit prin mandatul din 30 septembrie 2015 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a majora sau reduce cuantumul pretențiilor (f.d. 6, vol. I), a depus în interesele Centrului Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului cerere de concretizare a cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 50 258,45lei (f.d. 43-44, vol. II).

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 13 mai 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” în beneficiul Centrului Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului suma de 227 768,03 lei, inclusiv: 164 294,84 lei cu titlu de datorie, 8 214,74 lei cu titlu de penalitate, 50 258,45 cu titlu de dobândă de întârziere și 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (f.d.51, 55-57, vol. I).

La 09 iunie 2016 societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Strășeni din 13 mai 2016 (f.d. 54, vol. I), iar la 21 octombrie 2016 apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 66-68, vol. I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 25 octombrie 2016 a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și a menținut hotărârea Judecătorei Strășeni din 13 mai 2016 (f.d. 82-87, vol. I).

La 12 ianuarie 2017 societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 (f.d. 97-103, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2017 s-a admis recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Garant Prest”, s-a casat decizia Curții

de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 și s-a trimis pricina la rejudecare în alt complet de judecată (f.d. 134-142, vol. I).

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 13 iulie 2017 a ridicat pricina de la examinare și a remis-o Judecătoriei Strășeni pentru emiterea unei hotărâri suplimentare (f.d. 186-187, vol. I).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Strășeni din 24 octombrie 2017 s-a reziliat contractul nr. 28 din 08 octombrie 2014 privind vânzarea-cumpărarea de inventar moale încheiat între Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului și societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” (f.d. 203-205, vol. I).

La 29 ianuarie 2018 avocatul Denis Grecu, împuternicit prin mandatul din 30 mai 2017 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 156, vol. I) a declarat în interesele societății cu răspundere limitată „Garant Prest” apel suplimentar, solicitând casarea hotărârii din 13 mai 2016 și a hotărârii suplimentare a Judecătoriei Strășeni din 24 octombrie 2017 (f.d. 210-213, vol. I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 01 martie 2018 a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Garant Prest”.

A casat hotărârea suplimentară a Judecătoriei Strășeni din 24 octombrie 2017 și a emis în partea dată hotărâre nouă de respingere a cererii depuse de Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului împotriva societății cu răspundere limitată „Garant Prest” cu privire la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare.

În rest hotărârea Judecătoriei Strășeni din 13 mai 2016 a fost menținută (f.d. 226-242, vol. I).

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” nu a executat contractul de vânzare-cumpărare nr. 28 din 08 octombrie 2014 și nici nu a returnat suma de 164 294,84 lei, având în vedere că Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului a transferat această plată în scopul procurării bunurilor.

Privitor la argumentul că societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” a achitat datoria în baza deciziei Inspecției financiare nr. 27-3-11/302 din 23 decembrie 2015, instanța de apel a reținut că potrivit scrisorii Ministerului Finanțelor, în contabilitatea Centrului Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului se reflectă o creanță aferentă decontărilor cu societatea cu răspundere limitată „Garant Prest”, iar pentru stingerea acestei creanțe la instituția bugetară urmează să se transfere suma de 164 294,84 lei pe contul Centrului, care ulterior urmează a fi restituită la bugetul de stat.

La 11 aprilie 2018 societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și avocatul Denis Grecu au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și avocatul Denis Grecu au indicat că s-a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni din 13 mai 2016, iar apoi și apel împotriva hotărârii suplimentare din 24 octombrie 2017, însă instanța de apel, deși a admis apelul declarat, s-a pronunțat doar asupra casării hotărârii suplimentare și nu s-a pronunțat asupra apelului în partea hotărârii inițiale, specificând doar că „în rest se menține hotărârea Judecătoriei Strășeni din 13 mai 2016”.

Instanțele de judecată neîntemeiat au dispus încasarea în beneficiul Centrului Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului a sumei de 164 294,84 lei, în condițiile în care materialele cauzei atestă cu certitudine că suma în cauză a fost restituită.

A subliniat că la 29 februarie 2016 în scopul executării deciziei nr. 27-03-11/302 emisă de Inspekția Financiară la 23 decembrie 2015, a efectuat un transfer bănesc în mărime de 164 300 lei în vederea restituirii mijloacelor financiare conform contractului de achiziții publice nr. 28 din 08 octombrie 2014, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 80 din 29 februarie 2016.

Consideră că urmează a fi apreciată critic concluzia contradictorie a instanței de apel că suma de 164 300 lei nu constituie datoria conform contractului de achiziție nr. 28 din 08 octombrie 2014, dar sancțiunea economică achitată conform deciziei nr. 27-03-11/302 din 23 decembrie 2015.

Decizia Inspekției Financiare nr. 27-03-11/302 din 23 decembrie 2015 în partea constatatoare prevede că concomitent cu amendă în mărime de 23 400 lei, la bugetul de stat se percepe datoria debitoare în sumă de 164 300 lei, fiind dispusă transferarea mijloacelor financiare neutilizate la contul care nu este destinat pentru acumularea sumelor transferate cu titlu de sancțiuni economice.

Consideră că este neîntemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare precum că suma de 164 300 lei a fost încasată cu titlu de sancțiune, deoarece sancțiunile nu sunt prezumate și nu se aplică prin ordinele de plată, ci expres rezultă din act administrativ emis întru executarea legii care stipulează o astfel de sancțiune.

Instanțele de judecată nu au demonstrat caracterul pecuniar al obligației contractate, nu au demonstrat nici momentul când obligația de restituire a mijloacelor bănești a devenit scadentă.

Este apreciat critic argumentul instanței de apel precum că dobânda de întârziere urmează a fi calculată începând cu 16 decembrie 2014, adică următoarea zi după expirarea termenului contractului, fapt ce denotă că dobânda de întârziere calculată pentru perioada de la 16 decembrie 2014 -13 martie 2016 în sumă de 50 258,45 lei nu are suport juridic, având în vedere faptul restituirii integrale a avansului în sumă de 164 294,84 lei la 29 februarie 2016.

Termenul general al contractului pentru efectuarea prestației și achitarea acesteia era stabilit până la 15 decembrie 2014, iar intimatul arbitrar a transferat avansul la 28 noiembrie 2014, în condițiile în care nu reușea să livreze marfa în termen de 30 zile până la expirarea termenului contractului.

Instanța de apel și-a motivat soluția pe marginea cererii cu privire la încasarea datoriei făcând referire la o normă de drept declarată neconstituțională prin hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 martie 2017 și anume art. 80 alin. (2) Legea nr. 181 din 25 iulie 2014 privind responsabilitățile bugetar-fiscale.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 08 mai 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat Centrului Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective.

Prin referința depusă la 06 iunie 2018 Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului a solicitat respingerea cererii de recurs, invocând că argumentele invocate de recurent cu privire la aplicarea unei norme care ulterior a fost declarată neconstituțională, nu au relevanță, deoarece hotărârile Curții Constituționale sunt definitive, nu pot fi atacate și produc efecte numai pentru viitor.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și avocatul Denis Grecu în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Centrul Republican de Reabilitare a Invalizilor, Veteranilor Muncii și Războiului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. a¹) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5).

În conformitate cu art. 429 alin. (4) și (5) Codul de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs:

a) deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare care nu se supun niciunei căi de atac;

b) hotărârile în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art.374;

c) deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

În speță, recursul este declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, care poate fi atacată cu recurs și respectiv recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și avocatul Denis Grecu nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a¹) Codul de procedură civilă

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

La 05 aprilie 2018 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 01 martie 2018 (f.d. 242, vol. I), fapt ce denotă că recursul declarat la 11 aprilie 2018 este depus în interiorul termenului de 2 luni acordat de legiuitor și nu este necesară repunerea acestuia în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost semnat de administratorul societății cu răspundere limitată „Garant Prest” - Nicolae Chiriac, această calitate fiind consemnată în extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice (f.d. 16, vol. I) și de avocatul Denis Grecu, împuternicit prin mandatul din 30 mai 2017 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 156, vol. I), recurentul fiind partea în proces împotriva căreia a fost declanșată acțiunea, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, Completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul statuează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că în cererea de recurs societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și avocatul Denis Grecu au invocat temei de declarare a recursului prevederile art. 432 Codul de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și avocatul Denis Grecu au reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar

argumentele invocate de societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și avocatul Denis Grecu în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Garant Prest” și avocatul Denis Grecu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Dumitru Visternicean

Judecători

Nicolae Craiu

Luiza Gafton